

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/124/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1310206196
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1310206196.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Ayše Pružinec Erenovej a JUDr. Ondreja Krajča v právnej veci navrhovateľky: V. P. H. Ň. C. P. Á. , narodená dňa XX.XX.XXXX, bytom Č., W. Č.. XXX, zastúpená spoločnosťou B & S Legal s.r.o., Bratislava, Grösslingová č. 5, IČO: 35 929 049, za ktorú koná Mgr. Peter Bartošík, proti odporcovi: U. U., H..U.. P. U. U., H..U.., X., O.Š. Č.. XX, IČO: XX XXX XXX, zastúpený spoločnosťou JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., Piešťany, Sad A. Kmeťa č. 24, IČO: 36 866 598, za ktorú koná JUDr. Roman Kvasnica, o zaplatenie sumy 586,70 €, s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 22. februára 2011, č.k. 21 C 121/2010-174, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporca je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania v sume 54,71 € spočívajúce v trovách právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu navrhovateľky spoločnosť B & S Legal s.r.o., Bratislava, Grösslingová č. 5, IČO: 35 929 049, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Dovolanie **n e p r i p ú ť a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava III. rozsudkom zo dňa 22.2.2011, č.k. 21 C 121/2010-174, uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 586,70 € spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 16.4.2010 do zaplatenia, náhradu trov konania v sume 378,85 € k rukám jej právneho zástupcu; všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Nárok navrhovateľka opiera o zmluvu o dôchodku uzavretú dňa 1.10.1997 medzi povinným (odporcom) a ňou ako príjemcom s označením Zmluva o poskytovaní plnenia z „. J. K. U. U., H..U..“. Predmetom zmluvy o dôchodku bol záväzok odporcu poskytovať jej doživotné plnenie z podporného dôchodkového fondu v sume 17.675,-- Sk (586,70 €) mesačne vždy k 15. dňu každého mesiaca až do jej dožitia. Navrhovateľka danú zmluvu považovala za zmluvu o dôchodku podľa ustanovenia § 842 Občianskeho zákonníka. Od uzavretia zmluvy o dôchodku odporca jej pravidelne mesačne uvedenú sumu aj poskytoval. Neskôr odporca podaním zo dňa 26.10.2009 vypovedal zmluvu o dôchodku z dôvodu využitia zákonného práva podľa ustanovenia § 582 Občianskeho zákonníka s tým, že platnosť a účinnosť zmluvy o dôchodku mala skončiť ku koncu najbližšieho kalendárneho štvrťroka. Výpoveď odporcu považovala za neplatnú, danú v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka, zmluvný vzťah naďalej trvá, a keďže odporca jej plnenie za mesiac apríl 2010 neposkytol riadne a včas, zostal v omeškaní. Z tohto dôvodu žiadala priznať aj úroky z omeškania.

Súd prvého stupňa tak rozhodol po tom, ako mal z vykonaného dokazovania preukázaný nasledovný skutkový stav veci. Účastníci konania uzavreli dňa 1.10.1997 (za odporcu v osobe N. Y. Š., vedúcej odštepného závodu W. L. W.Š.) zmluvu o poskytovaní plnenia z L. J. K. U. U., H..U., na základe ktorej sa navrhovateľke doživotne založilo právo na vyplácanie dôchodku v sume 17.675,-- Sk (586,70 €); jednalo sa o určitú dobu neurčitého trvania. Od uzavretia predmetnej zmluvy odporca riadne navrhovateľke dôchodok vyplácal. Podaním zo dňa 26.10.2009 dal navrhovateľke výpoveď zmluvy o dôchodku z dôvodu § 582 Občianskeho zákonníka s tým, že platnosť a účinnosť zmluvy podľa výpovede mala skončiť ku koncu najbližšieho štvrtroka t.j. 31.3.2010, odkedy odporca v prospech navrhovateľky nevykonal žiadnu platbu v zmysle zmluvy. Predmetom zmluvy bolo doživotné plnenie navrhovateľke odporcom ako povinným z uplatneného a priznaného nároku na plnenie z podporného dôchodkového fondu podľa štatútu. Podľa bodu 4 zmluvy výška plnenia je pevná a nemá na ňu vplyv budúca zmena výšky dôchodku, ktorá bola rozhodujúca v čase uzatvorenia tejto zmluvy. V zmysle bodu 6 zmluvy záväzok odporcu ako povinného z tejto zmluvy trvá aj pri zmene jeho právnej formy a aj pre jeho právneho nástupcu.

Ako otázku prejudiciálnu riešil súd otázku platnosti, príp. neplatnosti zmluvy o poskytovaní plnenia z L. J. K. U. U., H..U., zo dňa 1.10.1997, ako aj výpoveď z tejto zmluvy danej navrhovateľke odporcom podaním zo dňa 26.10.2009. Dôchodok je potrebné chápať ako opakujúce sa plnenie (rentu). Zmluvou podľa § 842 Občianskeho zákonníka, ktorá musí mať písomnú formu, sa niekto zaväzuje, že inému doživotne alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania bude vyplácať určitý dôchodok (rentu). Jej účelom je niekoho zabezpečiť, či už doživotne alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania. Dobu trvania možno viazať na konkrétnu dátumom neurčiteľnú objektívne zistiteľnú skutočnosť, z ktorej je možné bez pochyb zistiť, kedy sa právny vzťah skončí, pričom v dobe uzatvorenia zmluvy nemusia mať jej účastníci istotu, kedy takáto dohodnutá doba uplynie, je však isté, že táto skutočnosť nastane. Predmetnou zmluvou o poskytovaní plnenia z L. J. K. U. U., H..U., sa v prospech navrhovateľky založilo právo na vyplácanie dôchodku doživotne, t.j. na dobu určitú neurčitého trvania, kedy je presne určený okamih začiatku vyplácania dôchodku a okamih ukončenia právneho vzťahu, a to smrťou, ktorá skutočnosť nie je závislá od ľudskej vôle. Už charakter predmetného právneho vzťahu - zmluvy o dôchodku v zmysle § 842 Občianskeho zákonníka svedčí tomu, že takýto typ zmluvy nie je možné dohodnúť na čas určitý, ale buď doživotne, teda do okamihu smrti oprávneného, alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania špecifikovaného určitým časovým úsekom - lehotou, ktorý má svoj začiatok a koniec. Pri predmetnej zmluve zo dňa 1.10.1997 je špecifikovaný jasný začiatok vzniknutého právneho vzťahu medzi účastníkmi (dňa 1.10.1997) a tiež je jasne špecifikovaný jej koniec (doživotne), ktorým je okamih smrti navrhovateľky. Jedná sa teda o určitú dobu s presne určeným začiatkom a koncom, avšak jej trvanie je neurčité. Trvanie právneho vzťahu bolo účastníkmi konania dohodnuté do okamihu úmrtia navrhovateľky, teda do doby nastania skutočnosti nezávislej od ich vôle. Ustanovenie § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje možnosť ukončenia právneho vzťahu a spôsob zrušenia záväzku založeného zmluvou uzavretou na neurčitú dobu, predmetom ktorého je opakovaná činnosť alebo záväzok, a to jednostranným právnym úkonom - výpoveďou. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetná zmluva o dôchodku nebola uzavretá na dobu neurčitú, odporca nemohol zmluvu vypovedať podľa § 582 Občianskeho zákonníka. Navyše charakter a účel uzavretej zmluvy o poskytovaní plnenia z podporného dôchodkového fondu odporcu, kedy účastníkom takejto zmluvy je na jednej strane poskytovateľ dôchodku ako osoba povinná a na druhej strane poberateľ dôchodku ako osoba oprávnená, pričom dôvody uzatvorenia takejto zmluvy môžu byť rôzne a za poskytnutý dôchodok sa nemusí poskytnúť protiplnenie, nepredpokladá počas trvania právneho vzťahu do smrti oprávneného jej ukončenie jednou zo zmluvných strán. Na základe takejto zmluvy sa k povinnosti poskytovať plnenie zaviazal odporca dobrovoľne z dôvodu prvého odchodu navrhovateľky do starobného dôchodku. Výpoveď odporcu zo zmluvy o dôchodku preto považoval za neplatnú; navyše výpoveď by bola vzhľadom na charakter a účel zmluvy i v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Čo sa týkalo námietok odporcu ohľadne neplatnosti predmetnej zmluvy z dôvodu absencie písomnej formy, z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že predmetnú zmluvu za odporcu podpísala svedkyňa N. Y. Š. uvedená i v záhlaví zmluvy, ktorá v čase podpisu zmluvy bola vedúcou odštepného závodu odporcu v W. a ktorej takáto právomoc v zmysle stanov a organizačného poriadku odporcu prináležala. Odporca aj v zmysle predmetnej zmluvy začal v prospech navrhovateľky plniť a správať sa ako účastník platnej zmluvy až do 26.10.2009, do doby jej vypovedania. Z listinných dokladov mal súd za nepochybne preukázané, že predmetná zmluva bola vyhotovená v písomnej forme v súlade s § 842 ods. 2, § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka a zároveň spĺňala ďalšie požadované náležitosti pre zachovanie formy, pretože bola podpísaná oprávnenými osobami.

Za odporcu ako právnickú osobu podpísal zmluvu jej zamestnanec v rámci svojej obvyklej pracovnej činnosti bez prekročenia svojich kompetencií. Aj v prípade, ak by poverený zamestnanec odporcu prekročil svoju kompetenciu pri uzatváraní predmetnej zmluvy, toto vybočenie (exces) odporca zhodil (konvalidoval) dodatočne tým, že jej platnosť akceptoval, cítil sa ňou byť viazaný tým, že poskytoval v prospech navrhovateľky plnenia z predmetnej zmluvy. Ustanovenie § 20 ods. 2 Občianskeho zákonníka v záujme ochrany dobromyseľnosti navrhovateľky považuje za platný právny úkon urobený právnickou osobou (odporcom) aj taký právny úkon, pri ktorom došlo k excesu, ak sa tento úkon zamestnanca odporcu výslovne týka predmetu činnosti právnickej osoby, čo mal súd preukázané, a zároveň len vtedy, ak sa jedná o prekročenie, o ktorom navrhovateľka nemohla vedieť. Zamietol návrh odporcu na doplnenie dokazovania nariadením znaleckého dokazovania za účelom zistenia, či je možné vždy s presnosťou na jeden kalendárny deň určiť obhliadkou tela, prípadne pozostatkov, okamih smrti fyzickej osoby. Výsledky znaleckého dokazovania na posúdenie navrhovanej otázky by pre posúdenie tohto sporu boli irelevantné. Rozsudok odôvodnil ustanovením § 34, § 35 ods. 3, § 40 ods. 1, § 39, § 3 ods. 1, § 20 ods. 1, § 842, § 843, § 582 ods. 1, § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, základnou úrokovou sadzbou ECB príslušnej pre vo výroku špecifikované obdobie ročne do zaplatenia. O náhrade trov konania rozhodoval podľa ustanovenia § 142 ods. 1 veta prvá O.s.p., vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb; spôsob náhrady trov konania, ich dôvodnosť súčasne odôvodnil.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie odporca dôvodiac tým, že rozhodnutie a postup súdu považuje za nesprávne, pretože súd v priebehu konania nevykonal dôkazy listinami (neoboznámil listinné dôkazy), o ktoré svoje rozhodnutie oprel, okrem zápisnice o výsluchu svedkyne N. Y. Š., nezistil skutkový stav veci, tiež vec z viacerých dôvodov nesprávne právne posúdil. Rozhodnutie súdu je vydané v rozpore s ustanovením § 157 ods. 1 O.s.p., keď neobsahuje odôvodnenie rozsudku, ktoré by obsahovalo náležitosti odôvodnenia rozsudku vyžadované ustanovením § 175 ods. 2 O.s.p. Priebeh konania, popísaný súdom v odôvodnení rozhodnutia, nezodpovedá skutočnému priebehu konania počas pojednávaní dňa 2.11.2010 a 22.2.2011. Súd vo veci vykonal celkom dve pojednávania, na ktorých vec prejednal, avšak na žiadnom z týchto pojednávaní neoboznamoval obsah listín, ani ich neprečítal, ktoré následne v rozsudku uvádza ako listiny, ktorými súd údajne vykonal dokazovanie. Tento postup súdu je v rozpore s ustanovením § 122 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého súd vykonáva dokazovanie na pojednávaní a ustanovením § 129 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého sa dôkaz listinou vykoná tak, že predseda senátu alebo samosudca na pojednávaní listinu alebo jej časť prečíta alebo oboznámi jej obsah. Súd mu tak odňal možnosť vyjadriť sa k dôkazom v zmysle ustanovenia § 123 O.s.p., bez vykonania dokazovania, bez možnosti vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, bez možnosti zistiť, na základe ktorých dôkazov súd rozhoduje, odňal možnosť konať pred súdom. Ani na pojednávaní dňa 22.2.2011 súd nevykonal predložený dôkaz - výpis z obchodného registra na neho svedčiaci o tom, že dňa 1.10.1997, keď mala byť uzatvorená zmluva o dôchodku, neexistovala organizačná zložka odporcu s názvom Slovenská U., H.U., W. L. W., pretože v obchodnom registri bola zapísaná Slovenská U., H.U. T. L. W., teda nie W. L. W.. Súd tak nevykonal dôkaz ku preukázaniu, že zmluva o dôchodku zo dňa 1.10.1997 (ak je platná) nie je písomným právnym úkonom odporcu, nakoľko sa na zmluve nachádza označenie neexistujúcej organizačnej zložky odporcu. V konaní pred súdom prvého stupňa došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., pretože nedbal na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. V rozpore s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku neuviedol, ako sa vo veci vyjadril odporca. Celú jeho právnú argumentáciu z pojednávania dňa 22.2.2011 súd prehliadol, v odôvodnení neuviedol a ani sa s ňou právne nevysporiadal; súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 205 ods. 1 písm. c/ O.s.p.), keď nevykonal dokazovanie na pojednávaní vôbec; napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.), predovšetkým preto, že súd prvého stupňa nesprávne vyložil znenie ustanovenia § 842 Občianskeho zákonníka, ďalej neaplikoval na vec sa vzťahujúcu právnú normu, a to ustanovenie § 27 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ani ustanovenie § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 1 písm. b/ O.s.p.), a to rozpor v postupe súdu s ustanovením § 122 ods. 1 O.s.p., pretože podľa odôvodnenia rozsudku súd vykonal dokazovanie tak, že sa súd oboznámil s obsahom listinných dôkazov, čo však na zákonné vykonanie dokazovania, ktoré má byť vykonané na pojednávaní, nepostačuje. Súd mu odňal možnosť vyjadriť sa ku všetkým dôkazom v zmysle ustanovenia § 123 O.s.p., keď vyjadriť sa účastník konania môže len ku všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali. Zmluva o dôchodku podľa § 842 Občianskeho zákonníka je charakterizovaná neurčitou dobou trvania. Keď ide o zabezpečenie doživotné, je príjemca

zabezpečený na dobu neurčitú. Zdôraznil popredné komentáre publikované v Českej republike, vydané vydavateľstvom BECK a LINDE Praha. Autori komentára nemajú žiadnu pochybnosť o tom, že ide o dobu neurčitú, vyplývajúce zo zákona. Plnenie podľa § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa stalo nemožným, pretože toto plnenie je v rozpore s hmotným právom, a to ustanovením § 27 ods. 8 zákona o bankách č. 483/2001 Z.z. Zmluva o dôchodku je charakterizovaná tým, že je uzatvorená bez protiplnenia, uvádzané zákonné ustanovenie neumožňuje banke - odporcovi takéto plnenie poskytnúť. Zmluva o dôchodku je absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s § 842 Občianskeho zákonníka. Občiansky zákonník totiž vyžaduje, aby v zmluve o dôchodku bola uvedená alternatívne buď doba doživotne ako doba neurčitá, alebo inak určená doba neurčitého trvania. Uzatvorená zmluva o dôchodku odporuje zákonu, lebo obsahuje dve odlišné doby trvania vyplácania dôchodku. Keď článok II zmluvy uvádza záväzok vyplácať príjemcovi sumu doživotne, čo zodpovedá prvej zákonnej alternatíve, v rozpore s týmto článok III zmluvy o dôchodku obsahuje dojednanie, podľa ktorého vyplácanie plnenia skončí mesiacom, ktorého sa príjemca dožil, čo je druhá zákonom predpokladaná alternatíva. Tento namietaný rozpor spôsobil tiež neplatnosť zmluvy podľa § 37 Občianskeho zákonníka, ktorú nemožno odstrániť ani výkladom právneho úkonu podľa § 35 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Čo sa týka judikátov Najvyššieho súdu Českej republiky, sp.zn. 29 Odo 423/2006, tento je nepoužiteľný, pretože také argumentácia sa dostáva do rozporu s § 842 Občianskeho zákonníka, ktorý vyžaduje, aby išlo o neurčitú dobu. Výkladom zákona preto nemôže dospieť k zisteniu uzatvárania zmluvy na dobu určitú, čo by odporovalo hmotnému právu. Preto výpoveď, ktorú zo zmluvy o dôchodku dal navrhovateľke, je platná. Zdôraznil, že išlo o zmluvu na dobu neurčitú, ktorej predmetom bolo opakujúce sa plnenie, pričom povinnosť niečo dať sa považuje za činnosť aj podľa právnej teórie. Občiansky zákonník v § 842 hovorí len o tom, že právo na dôchodok sa zakladá na doživotie, avšak neuvádza, žeby sa na „takto“ uzatvárala samotná zmluva o dôchodku. Právne treba rozlišovať uzatvorenie zmluvy ako právneho dôvodu od existencie práva na dôchodok. Dňa 1.10.1997, keď mala byť uzatvorená zmluva o dôchodku, neexistovala organizačná zložka odporcu s názvom Slovenská U., H.U., W. L. W.N., pretože v obchodnom registri bola zapísaná Slovenská U., H.U. T. L.W. W., teda nie W. L. W.. Pokiaľ nie je v zmluve uvedená určitá doba trvania zmluvy, na ktorú sa zmluva uzatvára, má sa za to, že zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú. V tejto súvislosti zdôraznil zhodné právne názory z odbornej literatúry: „Právo výplaty dôchodku je charakterizované neurčitosťou doby trvania.“ (Švestka, J., Spáčil, J., Škárová, M., Hulmák, M. a kol. Občiansky zákoník II., § 460-880. Komantár. 1. vydání. Praha: C.H.Beck, 2008, 2170 str.); „Rys odvážnosti má zmluva aj naďalej. Tkvie v tom, že oprávnený je zmluvou zabezpečený na dobu neurčitú v prípade, že ide o zabezpečenie doživotné;“ (Bičovský, J., Fiala, J., Holub, M., Občiansky zákoník. Poznámkové vydání s judikaturou a novou literatúrou. 7. doplnené vydání, Linde Praha, a.s. 2000, 718 str.). Ak by súd prvého stupňa tieto zákonné ustanovenia na vec aplikoval, zistil by, že záväzok na plnenie zo zmluvy o dôchodku voči navrhovateľke mu zanikol, ak by predtým existoval, pretože plnenie zo zmluvy o dôchodku sa stalo nemožné v zmysle ustanovenia § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka s poukázaním na ustanovenie § 27 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách; z dôvodu, že banka nesmie poskytovať plnenie bez poskytnutia protihodnoty, ani hospodársky neodôvodnené plnenie, ani plnenia zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote, pričom záväzok na vyplácanie určitého dôchodku podľa ustanovenia § 842 Občianskeho zákonníka je svojou povahou jednostranným záväzkom bez hospodárskeho dôvodu, zároveň bez akéhokoľvek protiplnenia od prijímateľa tohto plnenia. Ustanovenie § 27 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách sa vzťahuje na všetky právne vzťahy uzatvárané bankou a nie je žiadnym právnym predpisom vylúčené použitie tohto ustanovenia na právne vzťahy banky. Navrhovateľka poskytovala odporcovi protiplnenie len počas trvania pracovného pomeru, a to nie na základe zmluvy o dôchodku, ale z dôvodu trvania pracovného pomeru ako osobne vykonávanú závislú prácu v pracovnom pomere za mzdu. Po skončení pracovného pomeru už na základe zmluvy o dôchodku neexistuje žiadne protiplnenie navrhovateľky voči odporcovi, žiadne nikdy neexistovalo zo zmluvy o dôchodku. Zmluvu o dôchodku navrhovateľke vypovedal platne, pretože sú splnené všetky ustanovenia § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyžadované predpoklady výpovede zmluvy uzavretej na dobu neurčitú, pričom predmetom zmluvy bol záväzok na opakujúce sa plnenie (činnosť). Pokiaľ by zákonodarca chcel dosiahnuť uzatvorením zmluvy o dôchodku nemenný právny stav tak, aby uzatvorená zmluva o dôchodku nemohla byť v súlade so všeobecnou právnou úpravou vypovedaná, upravil by to výslovne. Zákonodarca však ponechal na vôli zmluvných strán, aby si zmluvne prípadnú nemožnosť výpovede vzájomne dohodli, čo v tomto prípade nenastalo. Právo výplaty dôchodku je charakterizované neurčitosťou doby trvania. Podľa ustanovenia § 842 Občianskeho zákonníka musí ísť o také vymedzenie doby trvania, ktoré sa vyznačuje neurčitosťou. Zmluva o dôchodku je absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s ustanovením § 842

Občianskeho zákonníka, pretože obsahuje dojednané dve odlišné neurčité doby trvania vyplácania sumy dohodnutého plnenia, keď článok II. zmluvy o dôchodku obsahuje záväzok vyplácať príjemcovi doživotne sumu v určitej výške (prvá zákonom predpokladaná alternatíva), v rozpore s tým čl. III. zmluvy o dôchodku obsahuje dojednanie, podľa ktorého vyplácanie plnenia skončí mesiacom, ktorého sa príjemca dožil (druhá zákonom predpokladaná alternatíva). Rozpor v dĺžke dojednaných neurčitých dôb vyplácania plnenia spôsobuje tiež neurčitosť a nezrozumiteľnosť zmluvy o dôchodku. Určenie výplaty dôchodku na doživotne nie je určitá doba, ale obmedzenie zmluvného vzťahu vzhľadom na neurčitú dobu trvania len na dobu existencie fyzickej osoby. Doba života fyzickej osoby nie je doba určitá. Rovnako pri dohode na dobu neurčitú vopred nie je známa doba trvania a táto doba sa zistí až zánikom. V čase uzatvorenia zmluvy na dobu života jednej zo zmluvných strán nikdy zmluvné strany nevedia, kedy smrť nastane, ani to, či bude možné smrť objektívne zistiť; teda nevedia, či bude zistiteľný zánik ich zmluvného vzťahu. Súd prvého stupňa nedostatočne zohľadnil skutočnosť, že smrť fyzickej osoby je samostatným právnym dôvodom zániku určitej skupiny záväzkov. V tejto súvislosti zdôraznil ustanovenie § 579 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Zmluvu síce možno dohodnúť na dobu určitú i tak, že jej trvanie je viazané na konkrétnu dátumom neurčiteľnú objektívne zistiteľnú skutočnosť, o ktorej je isté, že nastane, nesmie však ísť o takú právnú skutočnosť, s ktorou priamo zákon spája zánik tohto zmluvného vzťahu. Takáto právna skutočnosť totiž spôsobuje zánik zmluvného vzťahu bez ohľadu na dohodu zmluvných strán o dobe trvania zmluvy. To znamená, že zmluvný vzťah skončí v dôsledku takejto zákonom stanovenej právnej skutočnosti bez ohľadu nato, či zmluva bola dohodnutá na dobu určitú alebo neurčitú. Ak zmluvné strany dohodou určia, že zmluvný vzťah bude trvať až do doby, kým nastane právna skutočnosť, s ktorou zákon spája zánik tohto zmluvného vzťahu, neobmedzujú dobu trvania na určitú dobu, ale len do zmluvy preberajú zákonnú úpravu, na základe ktorej by došlo k zániku právneho vzťahu i v prípade, ak by sa dohodli, že zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú. Takto zmluvne stanovená doba trvania zmluvy je preto vždy dobou neurčitou. Plnenie zo zmluvy o dôchodku je vždy obmedzené na osobu veriteľa (§ 844 Občianskeho zákonníka), neprechádza na dedičov. Aj v prípade, ak by bola zmluva o dôchodku uzatvorená na takú dobu neurčitého trvania, ktorá by neskončila smrťou veriteľa, jeho smrť má vždy za následok zánik práv zo zmluvy o dôchodku. Úmrtie oprávneného zo zmluvy o dôchodku nevymedzuje trvanie zmluvy, ale čas, kedy najneskôr zmluva zanikne bez ohľadu na dohodu zmluvných strán o dobe trvania zmluvy. Ak navrhovateľka nesúhlasila s obsahom zmluvy o dôchodku nemala ju uzatvárať a v rozhodnom čase s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka mala žiadať doplnenie ustanovenia o nemožnosti vypovedať zmluvu. Tým by bolo vylúčené, aby využil zákonom stanovené právo zmluvu o dôchodku podľa ustanovenia § 582 Občianskeho zákonníka vypovedať. Výpovedi predchádzal jeho návrh na ukončenie zmluvného vzťahu dohodou s ponukou vysokého jednorazového vyrovnania, na ktorú navrhovateľka neprišla. Rozsudok súdu prvého stupňa je v rozpore s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p., keď sa nevysporiadal s ním namietanou právnou argumentáciou, a teda nedbal na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Súd sa dostatočne, presvedčivo, nevysporiadal s ním nastolenými otázkami: 1/ Zmluva o dôchodku je neplatná pre rozpor s ustanovením § 842 Občianskeho zákonníka pre neprípustné uvedenie oboch zákonných alternatív úpravy, na ako sa zakladá právo na dôchodok („na doživotne“ aj „mesiacom, ktorého sa prijímateľ „dožil“). 2/ Zmluva o dôchodku je neplatná pre neurčitosť a nezrozumiteľnosť, pretože si v určení, kedy skončí vyplácanie dávky dôchodku, odporujú čl. II. a čl. III. zmluvy, ktoré obsahujú odlišnú úpravu. Napríklad pri úmrtí príjemcu pred 15. dňom v mesiaci by podľa čl. II. nárok už nepatrila za daný mesiac, avšak pri aplikácii čl. III. by nárok patrila aj za takýto mesiac. Ak tento dôvod nečiní zmluvu neplatnou ako celok, je neplatnou zmluva v časti „doby trvania práva“ a má sa tak podľa konštantnej judikatúry za to, že zmluva je na neurčitú dobu. 3/ Zmluva o dôchodku je neplatná pre nedostatok písomnej formy. 4/ Plnenie zmluvy je v rozpore s hmotným právom, pretože také plnenie zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách žiadnej banke neumožňuje, pričom zákon nerozlišuje, či je druhou stranou zamestnanec banky alebo iná osoba. 5/ Ak by bola zmluva o dôchodku platnou, zmluvný vzťah bol ukončený výpoveďou, pričom zmluvu bolo možné vypovedať, nakoľko ide o zmluvu na dobu neurčitú. 6/ Daná výpoveď je platný právny úkon, nie je v rozpore s dobrými mravmi. Súd prvého stupňa v rozsudku potvrdil, že zmluva o dôchodku nie je uzatvorená na dobu určitú, pretože to zákon nepripúšťa vzhľadom na charakter tohto typu zmluvy. Napriek tomu súd následne zmluvu posúdil ako zmluvu uzavretú na dobu určitú; dostatočným spôsobom sa nevysporiadal s jeho opačnou argumentáciou. Takýto postup súdu je nezlučiteľný so zásadou spravodlivého súdneho konania a spôsobuje nepresvedčivosť odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia; tým mu odňal možnosť konať pred súdom. Odvolaciemu súdu navrhol preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V prípade, ak odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdí, navrhol podľa ustanovenia § 238 ods. 3 O.s.p. vo výroku potvrdzujúceho rozsudku pripustiť dovolanie z dôvodu, že ide o rozhodnutie po právnej

stránke zásadného významu a síce o právnej otázke, či zmluva o dôchodku uzatvorená podľa § 842 Občianskeho zákonníka zakladajúca právo na plnenie na doživotne, je zmluvou na dobu určitú. Hoci odvolanie odporcu smeruje proti rozsudku súdu prvého stupňa v celom rozsahu, teda aj vo výroku o náhrade trov konania, odporca vôbec nenamietal vecnú a právnu správnosť rozsudku vo výroku o náhrade trov konania.

Navrhovateľka vo svojom vyjadrení k odvolaniu odporcu navrhla odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne a právne správny potvrdiť, nepripustiť dovolanie proti rozsudku v nastolenej právnej otázke. Za účelové tvrdenie odporcu považuje aj to, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je v rozpore s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p., keď sa súd prvého stupňa nevysporiadal s právnou argumentáciou odporcu na to, aby rozhodnutie bolo presvedčivé, a tým mu mal odňať právo konať pred súdom. Rozsudok v jeho odôvodnení obsahuje náležitosti odôvodnenia podľa ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p., odporcom tvrdená nepresvedčivosť odôvodnenia rozsudku nie je odvolacím dôvodom podľa § 205 ods. 2 O.s.p. Odporca mal možnosť sa v konaní pred súdom prvého stupňa vyjadrovať, čo aj urobil. Ustanovenie § 157 ods. 1, 2 O.s.p. je v súlade s princípom riadneho chodu spravodlivosti v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pričom zaväzuje súdy na odôvodňovanie súdnych rozhodnutí. Tento princíp nemožno chápať tak, že sa vyžaduje podrobná odpoveď na každý argument. Súd prvého stupňa vo veci riadne rozhodol, odôvodnenie rozsudku obsahuje všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje a skutočnosť, že súd niektoré argumenty odporcu nepovažoval za relevantné, neznamená odňatie možnosti konať pred súdom. Považuje za účelové aj tvrdenie odporcu v tom, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci. Odporca bol oboznámený so všetkými listinami, ktoré boli v konaní predložené. Listiny, ktoré súdu predkladala, boli v takom počte vyhotovení, aby jeden rovnopis obdržal aj odporca, skutočne ich obdržal spolu s jej vyjadrením alebo na pojednávaní. Listiny, s ktorými odporca nebol údajne oboznámený, sú listinami, ktoré vyplývajú z činnosti odporcu, keďže ide o formulárové žiadosti alebo zmluvy, ktoré vypracoval sám odporca, alebo ide o vzájomnú komunikáciu; súd oboznámil účastníkov s obsahom celého spisu. Odporca sa ku všetkým skutočnostiam, predkladaným listinám vyjadroval. V odvolaní ani len netvrdí, žeby niektorý z listinných dôkazov, s ktorými sa údajne oboznámiť nemohol, obsahoval skutočnosti, ku ktorým by sa chcel ďalej vyjadriť alebo ku ktorým by chcel vzniesť akékoľvek právne argumenty. Odporcom označovaný dôkaz, ktorý mal preukázať neexistenciu organizačnej zložky v čase uzavretia zmluvy o dôchodku, nemohol preukázať nič, a už vôbec nie neexistenciu organizačnej zložky odporcu v čase podpisu zmluvy o dôchodku, keď z úplného výpisu z obchodného registra ku dňu 1.10.2007 vyplýva, že mal zriadenú organizačnú zložku pod názvom „Slovenská U., H..U., W.Á. L. W.“, tak ako je to uvedené na zmluve o dôchodku. Zmluva o dôchodku v zmysle ustanovenia § 842 Občianskeho zákonníka je zmluvou uzavretou na dobu určitú. Ustanovenie § 842 Občianskeho zákonníka používa pojem doživotne alebo inak určená doba neurčitého trvania; žeby išlo o zmluvu uzavretú na neurčito nepotvrďuje. Nie je možné v čase uzavretia zmluvy o dôchodku na doživotne určenú dobu neurčitého trvania túto považovať za zmluvu uzavretú na dobu neurčitú. Komentáre predložené odporcom v žiadnom prípade nepreukazujú, že dostupná právna literatúra jasne vníma zmluvu o dôchodku ako zmluvu, ktorá je charakterizovaná dobou neurčitou. Z gramatického výkladu ustanovenia § 842 Občianskeho zákonníka vyplýva, že slovné spojenie „určená doba neurčitého trvania“ nie je zhodné s legislatívne ustáleným pojmom „doba neurčitá“. Občiansky zákonník nehovorí, že zmluvu o dôchodku možno uzavrieť na dobu určitú alebo neurčitú, ako je tomu pri iných zmluvách. Zmluvu o dôchodku je možné uzavrieť v skutočnosti na dve určené doby neurčitého trvania, a síce na doživotne určenú dobu neurčitého trvania alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania. Trvanie zmluvy o dôchodku je teda ohraničené nie presným dátumom, ale právnou skutočnosťou. V prípade doživotne určenej doby je touto rozhodujúcou skutočnosťou smrť fyzickej osoby, v prípade inak určenej doby rozhodujúcou skutočnosťou môže byť čokoľvek, čo si zmluvné strany dohodli. V čase uzavretia zmluvy o dôchodku nie je možné dopredu vedieť, kedy rozhodujúca skutočnosť zakladajúca ukončenie trvania zmluvy o dôchodku nastane; je však nepochybne časovo ohraničená. Podľa jej vedomosti na Slovensku ešte nebol vydaný žiadny judikát týkajúci sa tejto problematiky, poukázala preto na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky. V rozhodnutí pod sp.zn. 31 Cdo 513/2003 riešil situáciu, či je nájomná zmluva uzatvorená na „dobu trvania pracovného pomeru nájomcu“ nájomnou zmluvou na dobu určitú alebo zmluvou na dobu neurčitú. V rozhodnutí uviedol, že "Doba nájemného pomeru sjednaného na dobu určitou môže byť dohodnutá nejen uvedením určitého časového obdobia (napr. mesíců) jeho trvání, popř. uvedením konkrétního dne, k němuž nájemní poměr zanikne, ale i tak, že dobu trvání nájemného pomeru lze vázat na konkrétním datem neurčitelnou objektivně zjistitelnou skutečnost, z níž je možné bez pochyb zjistit, kdy nájemní poměr skončí, přičemž v době sjednání takovéto dohody

nemusi mať účastníci jistotu, kedy takto sjednaná doba uplyne, je však jisté, že tato skutečnost nastane." V rozhodnutí sp.zn. 29 Cdo 423/2006 uviedol "V době sjednání příslušné dohody nemusí mít účastníci jistotu, kedy takto sjednaná doba uplyne, je však jisté, že daná skutečnost nastane." Znamená to, že zmluva o dôchodku nie je zmluvou na dobu neurčitú, a teda nie je možné ju ukončiť výpoveďou v zmysle ustanovenia § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Tento výklad je správny aj z dogmatického hľadiska, keďže zo samotnej povahy právnej úpravy zmluvy o dôchodku v Občianskom zákonníku vyplýva, že ide o zmluvu, ktorá nemôže byť jednostranne vypovedateľná zo strany povinného - platiteľa dôchodku. Výpoveď odporcu považuje preto za neplatnú pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka); zmluvný vzťah založený zmluvou o dôchodku stále trvá. Výklad odporcu vo vzťahu k ustanoveniu § 27 ods. 8, § 116, § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka považuje za výslovne zavádzajúci, pretože v takom prípade by banka mala zakázané uzatvárať napr. darovacie zmluvy (čo banka v rámci iných aktivít opakovane urobila), či vyplácať odmeny svojim predstaviteľom (čo nepochybne robí tiež). Aj vyplácanie odmien by totiž bolo hospodársky neodôvodnené plnenie, nakoľko zamestnanec dostáva za svoju prácu mzdu. Presvedčenie odporcu o tom, že ustanovenie § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách zákonodarca nemal v úmysle obmedziť len na bankové činnosti alebo podnikanie banky, ale na akékoľvek úkony banky (pretože vôbec akékoľvek úkony či činnosti banky by mali byť považované za bankové činnosti a z tohto titulu teda musia byť v súlade so zákonom o bankách), nemá žiadnu relevantnú výpovednú hodnotu a zostáva naďalej len presvedčením odporcu bez akejkoľvek opory či už v zákone o bankách, alebo v inom všeobecne záväznom právnom predpise (resp. súdnym rozhodnutím alebo nálezom potvrdzujúcim opodstatnenosť argumentácie odporcu). Účelom zákona o bankách bolo upraviť také právne vzťahy s tretími osobami, ktoré vznikli pri činnosti banky, t.j. pri poskytovaní bankových služieb, a to v období, kedy nebolo nič nezvyčajné, že banky poskytovali napr. bezúročné alebo nedostatočne kryté služby. Zmluva o dôchodku nie je zmluvou uzavretou za nápadne nevýhodných podmienok pre odporcu, nie je v rozpore s ustanovením § 27 ods. 8 zákona o bankách. Dlhé roky bola zamestnankyňou odporcu, svojou každodennou prácou pre neho sa nemalou mierou zaslúžila o súčasné postavenie odporcu na bankovom trhu. Nie je hocijakou treťou osobou bez vzťahu k odporcovi, ale práve a výlučne zamestnancom odporcu. Protihodnota plnenia odporcu bola z jej strany poskytnutá počas skoro celého jej aktívneho pracovného života. Tvrdenie odporcu, že zmluva o dôchodku zanikla z dôvodu dodatočnej nemožnosti plnenia, je nepravdivé, nemá v zákone o bankách oporu. Žiadne ustanovenie zákona o bankách explicitne nespája rozpor právneho vzťahu s § 27 ods. 8 zákona o bankách so zánikom zmluvy o dôchodku. Podľa ustanovenia § 119 ods. 3 zákona o bankách výslovne stanovilo bankám povinnosť zosúladiť svoje právne vzťahy voči tretím osobám vzniknuté pri vykonávaní činnosti podľa doterajších predpisov so zákonom o bankách do 6 mesiacov od nadobudnutia účinnosti zákona o bankách. Zákon o bankách nestanovuje, žeby plnenie zo zmlúv uzatvorených v rozpore s ustanovením § 27 ods. 8 zákona o bankách bolo nemožné alebo protiprávne. V tejto súvislosti poukázala a contrario na ustanovenie § 119 ods. 3 zákona o bankách posledná veta, ktorá jasne stanovuje ex lege neplatnosť zmlúv uzatvorených v rozpore s § 27 ods. 8 zákona o bankách. Žiadna takáto ex lege neplatnosť zmlúv uzatvorených v rozpore s § 27 ods. 8 zákona o bankách však zákonom o bankách stanovená nie je. Je teda jednoznačné, že zákonodarca nepredpokladal ako následok rozporu so zákonom o bankách zánik právnych vzťahov s tretími osobami, ktoré vznikli pred účinnosťou zákona o bankách a ktoré sú v rozpore s povinnosťou bánk neuzatvárať zmluvy za nápadne nevýhodných podmienok. Zmluva o dôchodku zanikne zároveň so zánikom jej práva na plnenie od odporcu (hlavne splnením dlhu). Neexistuje odporcom tvrdený rozpor medzi bodmi II. a III. zmluvy o dôchodku a údajná neurčitosť trvania práva na dôchodok. Zo zmluvy vyplýva, že ak sa dožije čo aj len jedného dňa v mesiaci, za tento mesiac jej ešte prináleží plnenie zo zmluvy o dôchodku od odporcu. Smrť má za následok, že povinnosť odporcu pokračovať vo vyplácaní plnenia za obdobie po smrti zaniká, avšak ona, resp. jej dedičia, majú nárok na vyplatenie plnenia za posledný mesiac, ktorého sa dožila. Výpoveď odporcu zo zmluvy o dôchodku považuje za rozpor s dobrými mravmi, pretože odporca si plnil svoju zmluvnú povinnosť, ktorú na seba zobral dobrovoľne a v súlade s účelom fondu vymedzený v čl. I. štatútu, t.j. za účelom podpory zabezpečenia životnej úrovne, ktorú sama ako pracovník odporcu dosiahla v čase svojej pracovnej aktivity, na ocenenie jej vernosti k odporcovi a kvality jej práce, na podporu stabilizácie zamestnancov odporcu. Žiadala náhradu trov odvolacieho konania v sume 54,71 € za jeden úkon právnej služby (hodnota sporu v sume 586,70 €) vyjadrenie zo dňa 29.3.2011 k odvolaniu odporcu v sume 38,18 €, paušálna suma náhrad v sume 7,41 €, 20 % DPH.

Odvolací súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom od 1.5.2013, ďalej len O.s.p.), túto prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214

ods. 2 O.s.p.), keď pre nariadenie pojednávania neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, súd prvého stupňa nerozhodol bez nariadenia pojednávania, nejde o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny a že teda odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 23. októbra 2013 (§ 211 ods. 2, § 156 ods. 3 O.s.p.). O termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli účastníci, ich právni zástupcovia, upovedomení zákonným spôsobom.

Rozsudok súdu prvého stupňa odvolací súd v celom rozsahu potvrdil, pretože je vo výroku vecne správny a keďže sa stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku, ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje (§ 219 ods. 1, 2, § 206 ods. 2 veta druhá O.s.p.).

Pre správnosť dôvodov rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť nasledovné.

V konaní nie je sporné, že účastníci dňa 1.10.1997 písomne uzavreli zmluvu o dôchodku s označením zmluva o poskytovaní plnenia z „L. J. K. U. U., H..U.“, na základe ktorej odporca navrhovateľke (dlhoročnej zamestnankyni) poskytoval sumu 17.675,- Sk (586,70 €) vždy k 15. dňu každého mesiaca až do dožitia navrhovateľky počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom začala poberať starobný alebo plný invalidný dôchodok. Výška plnenia je pevná, nemá na ňu vplyv budúca zmena výšky dôchodku, ktorá bola rozhodujúca v čase uzatvorenia tejto zmluvy. Závazok odporcu z tejto zmluvy trvá aj pri zmene jeho právnej formy a aj pre jeho právneho nástupcu. Sporným aj v odvolacom konaní zostalo to, či zmluva bola uzavretá na dobu určitú alebo neurčitú a v tejto súvislosti či odporca podaním zo dňa 26.10.2009 dal navrhovateľke platnú výpoveď zmluvy o dôchodku zo dňa 1.10.1997 podľa ustanovenia § 582 Občianskeho zákonníka; či sa na vec vzťahuje zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách.

Zmluvou o dôchodku sa zakladá niekomu na doživotie alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania právo na vyplácanie určitého dôchodku. Zmluva o dôchodku sa musí uzavrieť písomne (§ 842, § 843 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o dôchodku; v nezmenenom znení doteraz). Ak je dojednaná zmluva na dobu neurčitú, ktorej predmetom je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť, alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strieť určitú činnosť a ak zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva spôsob jej výpovede, možno zmluvu vypovedať v lehote troch mesiacov ku koncu kalendárneho štvrtroka (§ 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o dôchodku; v nezmenenom znení doteraz). Zo samotnej podstaty zmluvy o dôchodku nepochybne vyplýva, že ide o zmluvu dojednanú na dobu určitú, doživotne, alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania (čas je časovo určený, ale nie je obmedzený určitým vopred a konkrétne vymedzeným časom trvania). Vymedzenie trvania právneho vzťahu môže byť vykonané konkrétnym dátumom, ale tiež opisnou formuláciou vyjadrujúcou časovo vymedzený úsek (§ 2 ods. 2, § 34 Občianskeho zákonníka), alebo určitou presne označenou udalosťou, ktorá určite v budúcnosti nastane (prípád smrti; doživotie), nemožno považovať za neurčité, ale za určité vymedzenie doby; skončenie sa viaže na konkrétny dátum neurčitej objektívne zistiteľnej skutočnosti, z ktorej je možné bez pochyb zistiť, kedy dôjde ku skončeniu zmluvného vzťahu, pričom v čase dojednania takejto dohody nemusia mať účastníci istotu, kedy táto doba uplynie. Je však isté, že táto skutočnosť nastane. Je právne irelevantné, že v čase uzavretia zmluvy o dôchodku sa nevie, ako dlho bude fyzická osoba žiť. Zmluva o dôchodku zakladá právo oprávneného zo zmluvy na dôchodok, ktoré je vždy časovo obmedzené, aj keď časová obmedzenosť závisí spravidla od budúcej neistej udalosti, a to bez poskytovania protiplnenia. Vzťah medzi účastníkmi založený zmluvou o dôchodku nemohol byť ukončený výpoveďou. Totiž výpoveď zo zmluvy o dôchodku nemožno odvíjať od ustanovenia § 582 Občianskeho zákonníka, pretože dané zákonné ustanovenie sa viaže na zmluvu uzavretú na dobu neurčitú, akou zmluva o dôchodku nepochybne nie je. Vypovedať zmluvu o dôchodku by bolo možné iba v prípade, ak by takýto postup upravoval Občiansky zákonník; Občiansky zákonník ale výpoveď zo zmluvy o dôchodku neupravuje. Zmluva o dôchodku bola uzavretá platne; ktorú napokon ani sám odporca nespochybňoval, keďže roky plnil povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy. V rozpore so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka) zmluvu vypovedal podľa ustanovenia § 582 Občianskeho zákonníka, navrhovateľke právo na plnenie nezaniklo v zmysle ustanovenia § 575 Občianskeho zákonníka, plnenie zo strany odporcu nezostalo nemožné v zmysle ustanovenia § 27 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Predmetom zmluvy o dôchodku nebola obchodná banková činnosť odporcu ako banky (podnikanie), ale ocenenie vernosti zamestnanca banky a podpora zabezpečenia jeho životnej úrovne po nástupe na dôchodok. Zmluva o dôchodku nezanikla, naďalej

trvá, z ktorého dôvodu existuje povinnosť odporcu poskytovať navrhovateľke naďalej plnenie v zmysle zmluvy. Je v rozpore so zmyslom a účelom zmluvy o dôchodku podľa § 842 Občianskeho zákonníka (lex specialis), keď istota poskytovania dôchodku oprávnenej osobe by bola narušená možnosťou povinnej osoby kedykoľvek zmluvný vzťah ukončiť podľa všeobecných ustanovení zákona. Zmluva o dôchodku je jasná, určitá, zrozumiteľná, je v nej vyjadrená vôľa zmluvných strán, na základe nej odporca navrhovateľke dobrovoľne poskytoval plnenie. Na vec nemožno aplikovať zákon č. 483/2001 Z.z. už len z toho dôvodu, že zmluva o dôchodku bola uzavretá pred jeho účinnosťou. Daný zákon nemôže mať a nemá retroaktívne účinky na právny vzťah založený zmluvou uzavretou pred jeho účinnosťou. Okrem toho, ako je uvedené vyššie, zmluva o dôchodku nie je výsledkom bankovej činnosti banky (§ 1, § 2 zákona č. 483/2001 Z.z.; ale aj § 1 zákona č. 21/1992 Zb. o bankách /predchádzajúci zákon/), ale je výsledkom oprávnení banky ako zamestnávateľa vo vzťahu k jeho súčasným, bývalým, zamestnancom. Nemožnosť plnenia, na ktorú sa odporca odvoláva s poukazom na ustanovenie § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nezakladá skutočnosť, že neskorší zákon zakazuje banke pokračovať v činnosti, ktorá bola zmluvne dohodnutá skôr pred jej účinnosťou (porovnaj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp.zn. II. ÚS 26/2012, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp.zn. 3 Cdo 51/2012, 3 Cdo 186/2012, 6 Cdo 50/2013, 6 Cdo 72/2012, 6 Cdo 225/2012, 7 Cdo 126/2012).

Súd prvého stupňa vo veci vykonal dokazovanie správnym smerom, z neho vyvodil správne skutkové závery a vec napokon rozhodol správne aj po právnej stránke. Odporca v odvolaní neuviedol žiadne také skutočnosti, vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by priviedli pre neho priaznivé rozhodnutie. Z obsahu spisu nevyplýva, žeby v konaní pred súdom prvého stupňa nastala taká vada, takú ani sám odvolateľ netvrdil, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a na ktorú by musel odvolací súd prihliadnuť (§ 212 ods. 3 O.s.p.). Z obsahu spisu nevyplýva, žeby svojím konaním, rozhodnutím, súd odňal odporcovi možnosť konať pred súdom. Rozsudok je presvedčivý, obsahuje všetky náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 157 O.s.p. V ňom dal súd prvého stupňa jasnú, presnú, kvalifikovanú odpoveď na argument týkajúci sa platnosti zmluvy o dôchodku, neplatnosti výpovede zmluvy o dôchodku, vo vzťahu k zákonu č. 483/2001 Z.z., § 575 Občianskeho zákonníka; dostatočne jasne a zrozumiteľne vysvetlil, prečo návrhu navrhovateľky vyhovel. Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako aj právnej otázky rozhodnutia; avšak len tej, ktorá je pre rozhodnutie vo veci rozhodujúca, nevyhnutná. Z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súdom nemusí byť odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.9.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5 M Cdo 8/2008, 5 M Cdo 1/2011). Odvolací súd osobitne nepreskúmal výšku a spôsob výpočtu náhrady trov konania, keďže ich odporca nenamietal a navrhovateľka odvolanie nepodala. Na tomto mieste odvolací súd považuje za potrebné ešte uviesť, že odporca sa vo svojom odvolaní vôbec nezaoberal otázkou možnosti/nemožnosti retroaktivity zákona č. 483/2001 Z.z.

Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p., § 211 ods. 2, § 156 ods. 3 O.s.p. a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedoplňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené účastníkmi konania na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; účastníci, predovšetkým odvolateľ, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

V súlade so zákonom č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro na území Slovenskej republiky s účinnosťou od 1.1.2009 peňažné údaje v slovenskej mene sa odo dňa zavedenia eura považujú za peňažné údaje v eurách, a to v prepočte a so zaokrúhlením podľa konverzného kurzu, tohto zákona a ďalších pravidiel pre prechod na euro (§ 9 ods. 2 citovaného zákona).

Odvolací súd nedoručoval odporcovi vyjadrenie navrhovateľky k jeho odvolaniu proti rozsudku súdu prvého stupňa, pretože v ňom navrhovateľka (opakovane) uvádzala dôvody, pre vec síce podstatné, vyplývajúce ale z návrhu na začatie konania, z jej písomného, ústneho vyjadrenia v konaní pred súdom prvého stupňa. Aj prípadné vyjadrenie sa odporcu k danému vyjadreniu, vedomosť odporcu o takomto vyjadrení, by nemalo vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. V tomto smere potom ani nemožno dôvodiť, že týmto postupom súdu odporcovi bola odňatá možnosť konať pred súdom, žeby mu súd odňal ústavné právo na súdnu ochranu.

Dovolanie nepripustil, pretože sám vo veci nezhľadával otázku zásadného právneho významu, na ktorú by mal odpovedať dovolací súd a odporca ani žiadnu takúto otázku neuviedol. Neboli tak naplnené podmienky pri postup odvolacieho súdu podľa ustanovenia § 238 ods. 3 O.s.p. Nie je tu viacero rovnakých ani obdobných sporov, ktoré by boli rozhodnuté súdmi rozdielne, nie sú iné skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné považovať danú vec za vec po právnej stránke zásadného významu; so zdôrazním na už ustálenú súdnu prax v obdobných (vecne a právne totožných) veciach. Na, podľa odvolateľa, otázku zásadného právneho významu spočívajúcu v tom, či zmluva o dôchodku uzatvorená podľa § 842 Občianskeho zákonníka zakladajúca právo na plnenie na doživotne, je zmluvou na dobu určitú, bola daná odpoveď (aj) vo vyššie označených rozhodnutia súdov (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp.zn. II. ÚS 26/2012, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp.zn. 3 Cdo 51/2012, 3 Cdo 186/2012, 6 Cdo 50/2013, 6 Cdo 72/2012, 6 Cdo 225/2012, 7 Cdo 126/2012).

Navrhovateľke úspešnej aj v odvolacom konaní odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v sume 54,71 € pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby vyjadrenie zo dňa 29.3.2011 k odvolaniu odporcu á 38,18 €, keď základom pre výpočet odmeny zostala suma 586,70 €, jedenkrát paušálna suma náhrad 7,41 €, 20 % DPH v sume 9,12 € (§ 142 ods. I, § 149 ods. I, § 151 ods. I, 8 O.s.p.; § 1 ods. 1, ods. 3, § 10 ods. I, § 14 ods. I písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3, § 20b, § 20c vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom v čase poskytnutia právnej služby).

Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.